

Lieta C-370/23**Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu****Iesniegšanas datums:**

2023. gada 13. jūnijs

Iesniedzējtiesa:*Najvyšší správny súd Slovenskej republiky* (Slovākijas Republikas Augstākā administratīvā tiesa)**Datums, kurā pieņemts iesniedzējtiesas nolēmums:**

2023. gada 26. aprīlis

Kasācijas sūdzības iesniedzēja:*Mesto Rimavská Sobota***Otra lietas dalībiece:***Ministerstvo pôdohospodárstva a rozvoja vidieka Slovenskej republiky* (Slovākijas Republikas Lauksaimniecības un lauku attīstības ministrija)

[..]

[omissis: tiesas nosaukums, lietas numurs]

LĒMUMS

Najvyšší správny súd Slovenskej republiky (Slovākijas Republikas Augstākā administratīvā tiesa) lietā, ko ierosināja **Mesto Rimavská Sobota** (Rimavskas Sobotas pilsēta; turpmāk tekstā – “kasācijas sūdzības iesniedzēja”), kuras juridiskā adrese ir [..] *Rimavská Sobota*, [omissis: adrese, identifikācijas numurs], un kuru pārstāv advokātu birojs [omissis: advokāta dati], pret **Ministerstvo pôdohospodárstva a rozvoja vidieka Slovenskej republiky** (Slovākijas Republikas Lauksaimniecības un lauku attīstības ministrija; turpmāk tekstā – “otra lietas dalībiece”), kuras juridiskā adrese ir [omissis: adrese] Bratislavā, tiesvedībā par otras lietas dalībnieces 2019. gada 25. jūnija lēmuma [omissis: procesa numurs] tiesiskuma pārbaudi, izskatot kasācijas sūdzības iesniedzējas kasācijas sūdzību par *Krajský súd v Banskej Bystrici* (Apgabaltiesa Banska Bistricā, Slovākija) 2020. gada 13. maija spriedumu [omissis: lietas numurs],

nolemj:

- I.** *Najvyšší správny súd Slovenskej republiky* (Slovākijas Republikas Augstākā administratīvā tiesa) **aptur** tiesvedību [*omissis*: norāde par juridisko pamatu valsts tiesībās].
- II.** Saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību 267. pantu *Najvyšší správny súd Slovenskej republiky* (Slovākijas Republikas Augstākā administratīvā tiesa) **uzdod** Eiropas Savienības Tiesai **šādu prejudiciālu jautājumu:**

Vai Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 995/2010 (2010. gada 20. oktobris), ar ko nosaka pienākumus tirgus dalībniekiem, kas laiž tirgū kokmateriālus un koka izstrādājumus, 2. panta b) punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka par kokmateriālu laišanu tirgū ir atzīstama arī neapstrādātu kokmateriālu vai malkas – šīs regulas 1. pielikuma izpratnē – pārdošana par atlīdzību, ja saskaņā ar līgumu kokmateriālu ieguvi veic pircējs, pamatojoties uz pārdevēja norādījumiem un pārdevēja uzraudzībā?

Pamatojums

- 1 Kasācijas instances tiesa iesniedz Eiropas Savienības Tiesai lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu par Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 995/2010 (2010. gada 20. oktobris), ar ko nosaka pienākumus tirgus dalībniekiem, kas laiž tirgū kokmateriālus un koka izstrādājumus (turpmāk tekstā – “Regula”), 2. panta b) un c) punkta interpretāciju.

I.

Strīds pamatlietā un tiesvedība valsts tiesās

- 2 Saistībā ar *Slovenská lesnícko-drevárska inšpekcia* (Slovākijas Meža inspekcija) 2019. gada 10. aprīļa lēmumu [*omissis*: numurs] (turpmāk tekstā – “pirmās instances lēmums”) otra lietas dalībniece ar 2019. gada 25. jūnija lēmumu [*omissis*: procesa numurs] (turpmāk tekstā – “otras lietas dalībnieces lēmums”), pamatojoties uz *zákon č. 113/2018 Z. z. o uvádzaní dreva a výrobkov z dreva na vnútorný trh a o zmene a doplnení zákona č. 280/2017 Z. z. o poskytovaní podpory a dotácie v pôdohospodárstve a rozvoji vidieka a o zmene zákona č. 292/2014 Z. z. o príspevku poskytovanom z európskych štrukturálnych a investičných fondov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov* (Likums Nr. 113/2018 par kokmateriālu un koka izstrādājumu laišanu iekšējā tirgū, kā arī par grozījumiem un papildinājumiem Likumā Nr. 280/2017 par atbalstu un subsīdijām lauksaimniecībai un lauku attīstībai un grozījumiem Likumā Nr. 292/2014 par Eiropas strukturālo un investīciju fondu līdzfinansējumu un par grozījumiem un papildinājumiem dažos likumos, redakcijā ar grozījumiem; turpmāk tekstā – “Koksnes likums”) 17. panta 5. punkta b) apakšpunktu, uzlika kasācijas sūdzības iesniedzējai naudas sodu 2000 EUR par cita administratīva pārkāpuma izdarīšanu saskaņā ar Koksnes likuma 17. panta 1. punkta

- c) apakšpunktu, ko kasācijas sūdzības iesniedzēja esot pieļāvusi, jo – kā tirgus dalībnieks – nepiemēroja likumības pārbaužu sistēmu saskaņā ar Koksnes likuma 4. panta 1., 2. un 3. punktu. Tāpat kasācijas sūdzības iesniedzējai tika uzdots veikt korektīvus pasākumus.
- 3 Otra lietas dalībniece uzskatīja, ka kasācijas sūdzības iesniedzēja – kā pašvaldība – *zákon č. 369/1990 Zb. o obecnom zriadení* (Likums Nr. 369/1990 par pašvaldībām), redakcijā ar grozījumiem, 1. panta 1. punkta izpratnē ir juridiska persona, kas likumā noteiktajos apstākļos pati pārvalda savu īpašumu un savus ieņēmumus. Tādējādi tā neesot atzīstama par organizāciju, kas nav izveidota, lai veiktu saimniecisku darbību, vai kas nevarēja veikt saimniecisku darbību.
- 4 Piekrītot pirmās instances iestādes nostājamai, otra lietas dalībniece norādīja, ka no savāktiem maksājumu pierādījumiem izriet, ka kasācijas sūdzības iesniedzēja veica malkas tiešu pārdošanu fiziskām personām. Šie maksājumu pierādījumi attiecās uz veidlapām “*paša veikta kokmateriālu iegūšana*” un “*L4 43 Kokmateriālu izcelsmes apliecinājums*”, kurās ir norādīts kokmateriālu veids – proti, malka – un atbilstošs tilpums. Otra procesa dalībniece uzskatīja: tā kā runa ir par malkas pirmo pārdošanu, nav svarīgi, kas galu galā iegūst kokmateriālus. Otrās procesa dalībnieces ieskatā, ciktāl kasācijas sūdzības iesniedzējas veiktas tirdzniecības priekšmets bija kokmateriāli/malka, lai kasācijas sūdzības iesniedzēju varētu kvalificēt kā tirgus dalībnieku, nav nozīmes tam, kura persona iegūst šādi pārdoto produktu, kā arī tam, vai tiek pārdoti jau iegūtie kokmateriāli vai arī augoši koki (bet ar tiesībām tos vēlāk cirst, tādējādi iegūstot kokmateriālus).
- 5 Otra lietas dalībniece turklāt norādīja uz apstākli, ka administratīvās lietas materiālos ir arī paziņojums par publisko iepirkumu “*augošu koku pārdošanai*” un pārdošanas līguma [*omissis*: numurs] kopija, ko kasācijas sūdzības iesniedzēja parakstīja [*omissis*: datums] ar pircēju [*omissis*: pircēja nosaukums]; šī līguma II panta 1. punktā ir norādīts, ka līguma priekšmets ir pārdevēja (kasācijas sūdzības iesniedzējas) pienākums “*pārdot koksnes masu*”, savukārt saskaņā ar šī līguma II panta 2. punktu pārdevējs ir apņēmis nodrošināt pircējam iespēju “*iegūt kokmateriālus*”. No citiem līguma noteikumiem izriet, ka pēc kokmateriālu ieguves bija jāveic “*koksnes masas mērīšana*” kasācijas sūdzības iesniedzējas darbinieku klātbūtnē, proti, pat pēc kokmateriālu iegūšanas kasācijas sūdzības iesniedzēja veica vēl turpmākas darbības, kas saistītas ar kokmateriālu pārdošanu un laišanu tirgū. Šī līguma priekšmets bija neapstrādāti kokmateriāli. Arī šajā gadījumā otra lietas dalībniece uzskatīja, ka nav nozīmes tam, kurš ir ieguvis kokmateriālus, ja pārdošanas priekšmets bija tikai kokmateriāli. Tāpēc otra lietas dalībniece uzskata, ka kasācijas sūdzības iesniedzējai bija tirgus dalībnieka statuss.
- 6 Ņemot vērā, ka kasācijas sūdzības iesniedzēja kā tirgus dalībnieks nav pareizi piemērojusi likumības pārbaužu sistēmu, otra lietas dalībniece secināja, ka kasācijas sūdzības iesniedzēja ir izdarījusi administratīvu pārkāpumu saskaņā ar

Koksnes likuma 17. panta 1. punkta c) apakšpunktu, un tāpēc uzlika tai naudas sodu.

- 7 Kasācijas sūdzības iesniedzēja par otras lietas dalībnieces lēmumu iesniedza pieteikumu par administratīvās lietas ierosināšanu tiesā, apgalvojot, ka, tā kā viņa pārdeva augošus kokus kopā ar tiesībām iegūt kokmateriālus, tai nebija tirgus dalībnieka statusa. Tajā pašā laikā tā norādīja, ka tā nekad nav nedz izplatījusi kokmateriālus vai koka izstrādājumus, nedz arī izmantojusi tos savā komerciālā darbībā. Tāpēc, pēc kasācijas sūdzības iesniedzējas domām, tai nebija tirgus dalībnieka statusa, tai nebija piemērojami Koksnes likuma 4. panta 1., 2. un 3. punktā paredzētie pienākumi un tā nevarēja tikt sodīta par šo pienākumu neizpildi. Šajā sakarā kasācijas sūdzības iesniedzēja atsaucās uz Komisijas 2016. gada 12. jūnija Paziņojumā C(2016)¹, kurā uzskaitīti tādu scenāriju piemēri, kad konkrēts uzņēmums/persona tiek uzskatīti par tirgus dalībniekiem, minēto 10.a scenāriju:

“Meža īpašnieks Z pārdod uzņēmumam A tiesības izstrādāt Z piederošā zemē augošus kokus izplatīšanai vai izmantošanai uzņēmumā A.

> Uzņēmums A kļūst par tirgus dalībnieku tad, kad iegūst kokmateriālus izplatīšanai vai izmantošanai savā uzņēmumā.”

- 8 Ar 2020. gada 13. maija spriedumu [omissis: lietas numurs] (turpmāk tekstā – “pārsūdzētais spriedums”) *Krajský súd v Banskej Bystrici* (Apgabaltiesa Banska Bistricā) (turpmāk tekstā – “administratīvā tiesa”) noraidīja kasācijas sūdzības iesniedzējas pieteikumu. Minētajā lietā administratīvā tiesa uzskatīja, ka ir būtiski noteikt, vai kasācijas sūdzības iesniedzēja ir tirgus dalībnieks, kuram saskaņā ar Regulas 4. panta 2. punktu ir pienākums izmantot likumības pārbaužu sistēmu Regulas 6. panta izpratnē. Ņemot vērā, ka pārvaldes iestāžu konstatētajos gadījumos pārdošanas priekšmets bija kokmateriāli, administratīvā tiesa secināja, ka, lai kasācijas sūdzības iesniedzēju kvalificētu par tirgus dalībnieku, nav nozīmes tam, vai šie kokmateriāli tiek pārdoti kā augoši koki (šādā gadījumā kokmateriālu iegūšanu veic pircējs) vai arī tie tiek pārdoti tikai pēc iegūšanas. Katrā ziņā runa ir par kokmateriālu pirmo laišanu tirgū, proti, par jebkādā veidā, neatkarīgi no izmantotās pārdošanas metodes, kokmateriālu piegādi izplatīšanai vai izmantošanai komerciālā darbībā. Šajā ziņā pārdošanas priekšmets bija malka Regulas 1. pielikuma izpratnē.
- 9 Administratīvā tiesa uzskatīja, ka Komisijas Paziņojumā C(2016) norādītais 10.a scenārijs ir tikai ieteikums un to nevar piemērot Slovērijas Republikas teritorijā tiktāl, ciktāl tas neatbilst valsts tiesību normām. Proti, kasācijas sūdzības iesniedzējas izvēlētajā pārdošanas modelī pircējam pat nav pamatdokumentu, kas ļautu izveidot un pēc būtības pareizi piemērot likumības pārbaužu sistēmu, jo tas nav reģistrēts kā meža apsaimniekotājs attiecīgajos reģistros atbilstoši Meža

¹ Tulkotāja piezīme (Ndt): runa ir par Komisijas 2016. gada 12. februāra Paziņojumu C(2016) 755 final.

likumam. Ja atbildība par likumības pārbaūžu sistēmas piemērošanu tiktu pārnesta uz pircēju, tiktu apdraudēta Regulas un Meža likuma mērķa sasniegšana. Ja kasācijas sūdzības iesniedzēja faktiski pārdotu tiesības iegūt kokmateriālus no augošiem kokiem, pircējam būtu jāklūst par meža apsaimniekotāju, kuram cita starpā būtu pienākums uzturēt meža apsaimniekošanas uzskaiti un citu ar to saistītu uzskaiti, bet tas tā nebija.

- 10 Kasācijas sūdzības iesniedzēja iesniedza kasācijas sūdzību par pārsūdzēto spriedumu. Kasācijas sūdzības iesniedzēja uzskata, ka tās izvēlētais augošu koku pārdošanas veids, saskaņā ar kuru pircējs iegūst kokmateriālus, neatbilst jēdzienam “[kokmateriālu] laišana tirgū” Regulas 2. panta b) punkta izpratnē, tāpēc kasācijas sūdzības iesniedzējai neesot bijis arī “*tirgus dalībnieka*” statusa Regulas 2. panta c) punkta izpratnē. Vienlaikus kasācijas sūdzības iesniedzēja atkal norāda uz Komisijas Paziņojumā C(2016) minēto 10.a scenāriju, kurš, pēc tās domām, būtu piemērojams tās gadījumā un saskaņā ar kuru kasācijas sūdzības iesniedzēja nebūtu kvalificējama par tirgus dalībnieku.
- 11 Tajā pašā laikā kasācijas sūdzības iesniedzēja vairākkārt lūdza kasācijas instances tiesu apturēt tiesvedību par kasācijas sūdzību un uzdot Eiropas Savienības Tiesai prejudiciālu jautājumu par Regulas 2. panta c) punkta interpretāciju, jo šajā lietā pastāv tieši strīds par Regulas interpretāciju.
- 12 Otra lietas dalībiece puda nostāju par kasācijas sūdzības iesniedzējas kasācijas sūdzību un būtībā uzturēja savā lēmumā izklāstīto argumentāciju. Tā uzsvēra, ka subjektiem, kas pērk kokmateriālus no kasācijas sūdzības iesniedzējas, pat nav pamatdokumentu, kas ļautu izveidot un piemērot likumības pārbaūžu sistēmu. Tikai kasācijas sūdzības iesniedzējai – kā meža apsaimniekotājam (jo tā nav nodevusi kokmateriālu iegūšanas tiesības trešai personai) – ir pieejami un tai jāuztur *zákon č. 326/2005 Z. z. o lesoch* (Likums Nr. 326/2005 par mežiem redakcijā ar grozījumiem; turpmāk tekstā – “Meža likums”) prasītie uzskaites dokumenti, un tā ir reģistrēta kā meža apsaimniekotājs saskaņā ar šo likumu, kā rezultātā tai ir iespēja iegūt dokumentus, kuri ir vajadzīgi, lai piemērotu likumības pārbaūžu sistēmu. Ja faktiski tiktu pārdotas tiesības iegūt kokmateriālus no augošiem kokiem, kā to apgalvo kasācijas sūdzības iesniedzēja, pircējam būtu bijis jāklūst par meža apsaimniekotāju, tam iegūstot ar to saistītās tiesības un pienākumus, bet šajā gadījumā tas tā nebija. Otra lietas dalībiece lūdz kasācijas instances tiesu noraidīt kasācijas sūdzību kā nepamatotu.

II.

Savienības tiesības

- 13 Regulas 2. panta b) un c) punktā ir paredzēts:

“b) “laišana tirgū” ir [jebkādā veidā, neatkarīgi no izmantotās pārdošanas metodes, veikta] kokmateriālu un koka izstrādājumu piegāde iekšējā tirgū, kas notiek pirmo reizi, lai tos par samaksu vai bez maksas izplatītu vai izmantotu komerciālās darbībās. Tā ietver arī piegādi ar distanciālās saziņas līdzekļiem, kā

tie definēti Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 97/7/EK (1997. gada 20. maijs) par patērētāju aizsardzību saistībā ar distances līgumiem. Tādu koka izstrādājumu piegādāšana iekšējā tirgū, kuri iegūti no kokmateriāliem vai koka izstrādājumiem, kas jau ir laisti iekšējā tirgū, nav “laišana tirgū”;

c) “tirgus dalībnieks” ir jebkura fiziska vai juridiska persona, kas laiž tirgū kokmateriālus vai koka izstrādājumus; [..]”.

- 14 Saskaņā ar Regulas 4. panta 2. punktu: “Tirgus dalībnieki, laižot tirgū kokmateriālus vai koka izstrādājumus, veic likumības pārbaudes. Lai to nodrošinātu, viņi izmanto procedūru un pasākumu sistēmu (turpmāk “likumības pārbaūžu sistēma”), kā izklāstīts 6. pantā.”
- 15 Saskaņā ar Regulas 19. panta 1. punktu “dalībvalstis paredz noteikumus par sankcijām, ko piemēro par šīs regulas pārkāpumiem, un veic visus vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu to īstenošanu”.

III.

Valsts tiesības

- 16 Saskaņā ar Koksnes likuma 1. panta 1. punkta a) apakšpunktu: “Šis likums [..] reglamentē [..] tā tirgus dalībnieka tiesības un pienākumus, kurš laiž iekšējā tirgū kokmateriālus un koka izstrādājumus.”
- 17 Atbilstoši Koksnes likuma 4. panta 1., 2. un 3. punktam:
- “1) Tirgus dalībniekam, kas laiž kokmateriālus un koka izstrādājumus iekšējā tirgū, ir pienākums izmantot likumības pārbaūžu sistēmu; šo noteikumu nepiemēro, ja tirgus dalībnieks laiž iekšējā tirgū kokmateriālus un koka izstrādājumus, uz kuriem attiecas licencēšanas sistēma. Likumības pārbaūžu sistēmu pārvalda papīra vai elektroniskā formātā pirms kokmateriālu un koka izstrādājumu laišanas iekšējā tirgū.
- 2) Tirgus dalībniekam ir jāpiemēro un regulāri jānovērtē likumības pārbaūžu sistēma, ja vien likumības pārbaūžu sistēmu nav noteikusi uzraudzības iestāde.
- 3) Tirgus dalībnieks – kurš laiž iekšējā tirgū kokmateriālus un izstrādājumus, kas iegūti no Slovērijas Republikas teritorijā ievākto koku vai krūmu koksnes, un kurš ir meža zemē esošā meža īpašnieks, pārvaldītājs vai apsaimniekotājs, pārvaldītājs saskaņā ar īpašām tiesību normām, persona, kurai ir tiesības iegūt kokmateriālus vai novākt kokus saskaņā ar īpašām tiesību normām, persona, kurai ir atļauts cirst kokus un krūmus, vai persona, kas laiž kokmateriālus un koka izstrādājumus iekšējā tirgū, – likumības pārbaūžu sistēmā ir jāiekļauj arī informācija, dokumenti un uzskaites reģistri saskaņā ar īpašām tiesību normām, kā arī informācija par koksnes ieguves procedūru, kokmateriālu un koka izstrādājumu apstrādi, kokmateriālu un koka izstrādājumu transportēšanu un laišanu iekšējā tirgū un ar to saistītie dokumenti.”

- 18 Saskaņā ar Koksnes likuma 17. panta 1. punkta c) apakšpunktu redakcijā, kas bija spēkā līdz 2019. gada 31. decembrim:

“Tirgus dalībnieks izdara citu administratīvu pārkāpumu, ja [...] tas neievieš likumības pārbaužu sistēmu vai nepareizi piemēro likumības pārbaužu sistēmu un neveic tās novērtējumu atbilstoši 4. panta 1., 2., 3. vai 5. punktam [...].”

- 19 Saskaņā ar Koksnes likuma 17. panta 5. punkta b) apakšpunktu redakcijā, kas bija spēkā līdz 2019. gada 31. decembrim:

“Cita administratīva pārkāpuma izdarīšanas gadījumā saskaņā ar [...] 1. punkta b), c) vai d) apakšpunktu uzraudzības iestāde uzliek naudas sodu no 2000 līdz 10 000 EUR [...].”

IV.

Par prejudiciālo jautājumu pamatojumu

- 20 Ņemot vērā administratīvās lietas materiālus, kā arī tiesvedības materiālus, kasācijas instances tiesa konstatē, ka strīds šajā lietā attiecas uz sankciju mehānismu, ko valsts likumdevējs ir pieņēmis, pamatojoties uz Regulas 19. panta 1. punktā piešķirtajām pilnvarām. Tā ir sankciju noteikšanas procedūra par to pienākumu neizpildi, kas izriet no Regulas 4. panta 2. punkta un kas kasācijas sūdzības iesniedzējai bija jāpilda kā tirgus dalībniekam Regulas 2. panta b) un c) punkta izpratnē. Administratīvajā tiesvedībā par pieteikumu, kā arī kasācijas tiesvedībā kasācijas sūdzības iesniedzēja būtībā izvirzīja jautājumu par to, vai tās izvēlētais kokmateriālu pārdošanas veids var tikt kvalificēts kā kokmateriālu laišana tirgū Regulas 2. panta b) punkta izpratnē un vai tātad tā faktiski ir atzīstama par tirgus dalībnieku Regulas 2. panta c) punkta izpratnē, uz kuru attiecas Regulas 4. panta 2. punktā paredzētie pienākumi un ar to saistītais sankciju noteikšanas mehānisms saskaņā ar Regulas 19. panta 1. punktu, lasot to kopsakarā ar Koksnes likuma 17. panta 5. punkta b) apakšpunktu.
- 21 Pamatojoties uz administratīvās lietas materiāliem, kā arī uz tiesvedības materiāliem, kasācijas instances tiesa ir konstatējusi, ka kasācijas sūdzības iesniedzēja kā pašvaldība ir teritoriālās pašvaldības struktūrvienība, kas ir pastāvīga juridiska persona, kura rīkojas ar savu īpašumu (tostarp kokmateriāliem). Saistībā ar rīkošanos ar savu īpašumu kasācijas sūdzības iesniedzēja izvēlējās modeli, saskaņā ar kuru tā par atlīdzību pārdeva kokmateriālus fiziskām un juridiskām personām. Šajā ziņā tā rīkojās tādējādi, ka vai nu noslēgtajos līgumos, vai arī ar tiešu pārdošanu tā pārdeva fiziskām vai juridiskām personām kokmateriālus / noteikta tilpuma koksnes masu, tomēr pati šo koksni neieguva, jo ar to nodarbojās pircējs (vai nu pats, vai arī ar trešo personu palīdzību). No citiem līguma noteikumiem, kā arī no kasācijas sūdzības iesniedzējas apgalvojumiem, kas sniegti gan administratīvajā procesā, gan tiesvedībā, izriet, ka pircējiem pārdoto kokmateriālu iegūšana notika tādējādi, ka kasācijas sūdzības iesniedzējas (pārdevējas) pilnvarotie darbinieki apzīmēja konkrētus kokus ciršanai, ko veiktu pircējs. Eventuāli šie darbinieki noteica koku

ciršanas zonu, un koku ciršana notika pārdevēja / kasācijas sūdzības iesniedzējas darbinieku kontrolē.

- 22 Otra lietas dalībniiece uzskatīja, ka kasācijas sūdzības iesniedzējas izvēlētais kokmateriālu tirdzniecības veids ir kokmateriālu laišana tirgū Regulas 2. panta b) punkta nozīmē un ka kasācijas sūdzības iesniedzējai kā tirgus dalībniekam Regulas 2. panta c) punkta izpratnē bija jāpilda Regulas 4. panta 2. punktā paredzētie pienākumi. Otra lietas dalībniiece par izšķirošu apstākli šajā lietā uzskatīja tieši faktu, ka kasācijas sūdzības iesniedzēja nenodeva pircējiem tiesības iegūt kokmateriālus un veikt meža apsaimniekošanu konkrētajā apgabalā saskaņā ar valsts tiesībām, bet gan tieši pārdeva tikai koksnes masu, savukārt kokmateriālu ieguve bija jāveic pircējam. Otra lietas dalībniiece uzskata, ka, ja kasācijas sūdzības iesniedzēja būtu nodevusi pircējiem tiesības iegūt kokmateriālus no noteikta zemes gabala, pircēji būtu kļuvuši par meža apsaimniekotājiem, kuri būtu jāreģistrē saskaņā ar Meža likumu (valsts tiesību normām) un kuriem, pamatojoties uz šo statusu vien, būtu pietiekams informācijas apjoms, lai tie varētu piemērot likumības pārbaudi sistēmu. Otrās lietas dalībnieces ieskatā, ja tiek pārdots noteikts kokmateriālu tilpums, tad, ņemot vērā Regulas 2. panta b) punktu, nav nozīmes, kura persona ir ieguvusi kokmateriālus, proti, par tirgus dalībnieku ir atzīstams tas subjekts, kurš ir pārdevis koksnes masu un tādējādi to ir laidis tirgū.
- 23 Kasācijas sūdzības iesniedzēja apstrīd šo otras lietas dalībnieces nostāju, apgalvojot, ka tās izvēlētais kokmateriālu pārdošanas veids būtībā ir balstīts uz faktu, ka papildus tam, ka līgumā tiek noteikts kokmateriālu tilpums, tā pārdod tiesības iegūt kokmateriālus no augošiem kokiem un tāād nepārdod jau iegūtos kokmateriālus. Atsaucoties uz 10.a scenāriju, kas minēts Komisijas 2016. gada 12. [februāra] Paziņojumā C(2016) (skat. šā lēmuma [7]. punktu), kasācijas sūdzības iesniedzēja apgalvo, ka šāds pārdošanas veids nozīmē, ka tā pati nelaiž tirgū kokmateriālus Regulas 2. panta b) punkta izpratnē un tāpēc nav tirgus dalībnieks Regulas 2. panta c) punkta izpratnē. Šāds statuss varētu būt vai ir tikai pircējiem, kas iegūst pārdotos kokmateriālus.
- 24 Ņemot vērā iepriekš izklāstītos apstākļus, kasācijas instances tiesa uzskata, ka šajā lietā strīds ir par Savienības tiesību, konkrētāk, Regulas 2. panta b) un c) punkta, interpretāciju. Tāpat kasācijas instances tiesa uzskata, ka jēdzienu “tirgus dalībnieks” vai “[kokmateriālu] laišana tirgū” Regulas 2. panta b) un c) punkta izpratnē interpretācija ir autonoma un neatkarīga nedz no valsts tiesību normām, nedz tajās ietvertajiem noteikumiem par to, kam ir jābūt tirgus dalībnieka statusam. [omissis: prejudiciālā jautājuma atkārtojums].
- 25 Izskatot šo lietu, kasācijas instances tiesa nav atradusi nevienu Eiropas Savienības Tiesas nolēmumu, kurš attiektos uz uzdotajiem prejudiciālajiem jautājumiem vai Regulas 2. panta b) un c) punktu, un kasācijas instances tiesas ieskatā arī no Regulas 2. panta b) un c) punkta formulējuma nav iespējams skaidri izsecināt nepārprotamu atbildi uz uzdotajiem jautājumiem. Tā kā strīdīgie jautājumi attiecas

uz Savienības tiesību interpretāciju, kasācijas instances tiesa uzskata, ka Eiropas Savienības Tiesas kompetencē ir atbildēt uz šiem jautājumiem.

- 26 No Regulas 2. panta b) un c) punkta interpretācijas skatpunkta kasācijas instances tiesa īpaši uzsver Regulas funkciju un mērķi, proti, nelikumīgas mežizstrādes novēršanu un tādu izstrādājumu laišanas iekšējā tirgū novēršanu, kas ražoti no nelikumīgi iegūtiem kokmateriāliem (Regulas 1., 3., 15. un 16. apsvērumi). Kasācijas instances tiesa uzskata, ka šajā lietā tieši ir saprātīgi jānosaka Regulas 2. panta b) un c) punkta interpretācijas robežas tādējādi, lai, no vienas puses, netiktu apietī Regulas mērķis un jēga, kā arī no likumības pārbaūžu sistēmas izrietošie pienākumi, [attiecīgam personām] mērķtiecīgi izvēloties kokmateriālu tirdzniecības veidu (kokmateriālu pārdošana), un, no otras puses, lai tirgus dalībnieka jēdziens tirdzniecības attiecībās netiktu pārmērīgi vai atkārtoti paplašināts, to attiecinot arī uz subjektiem, kuru gadījumā tas nav nepieciešams, ņemot vērā Regulas mērķi.

V.

[..]

27 [..]

28 [..]

29 [..]

- 30 Šo lēmumu *Najvyšší správný súd Slovenskej republiky* (Slovākijas Republikas Augstākā administratīvā tiesa) palāta ir pieņēmusi ar balsu vairākumu 3:0.

[omissis: tiesvedības apturēšana, tiesas palātas balsojuma rezultāts, informācija par pārsūdzības iespējām]

Bratislava, 2023. gada 26. aprīlis

[omissis: tiesnešu uzvārdi]